

## Els diorames de Mestres Cabanes (1963)

**CRÀ'NICA SOCIAL.** La fotografia del periodista gràfic Quintana Torres està feta al local que els pintors tenien sobre el teatre del Liceu de Barcelona.

*Foto: Antoni Quintana Torres.*

En aquells moments, any 1963, Josep Mestres Cabanes treballava en un encàrrec de dotze diorames sobre el descobriment d'Amèrica i especialment la figura de Cristòfol Colom, per a l'Exposició Internacional de Nova York, que es va fer l'any 1964. El fotògraf Antoni Quintana els va captar pocs dies abans de ser portats al vaixell que els havia de transportar a l'altra banda de l'Atlàntic. Construir reproduccions d'escenaris històrics estava molt valorat en la cultura anglosaxona de l'època.

Paisatge i arquitectura, on treballava molt la perspectiva, la seva obra pictòrica artesanal era una feina d'ofici en què l'obra ha de reflectir uns criteris de treball ben acabats, per assolir una representació de realitat. Pintura de cavallet, a l'oli, dibuixos i esbossos, aquarel·les... Dins dels estudis d'escenografia acabaven fent de tot: decorats per cases, obres teatrals, o pels pastorets dels pobles, carrosses per a cercaviles o projectes d'estands firals. Mestres Cabanes hi tenia molta traça i la mà trencada en la realització de diorames, alguns de grans dimensions com els pastors de la muntanya amb cabanes i casaments, el centenari del ferrocarril de Mataró... És un artista manresà que va treballar moltes dècades a Barcelona, conegut per les seves obres d'escenografia (sobretot les 7 wagnerianes) per encàrrec del teatre del Liceu, que és el que li va donar més prestigi. No només d'òperes, sinó també, teatre i comèdies musicals, i sarsueles, que van omplir el seu temps de treballador d'ofici des dels anys 40 fins el 1956, en què també va centrar bona part de la seva atenció en alguns dels diorames que es conserven a la Fundació.

Als anys 60, havia fet donació a l'Ajuntament d'uns diorames o teatrins per a l'òpera "Aïda", que van quedar dipositats al Museu de la ciutat. El 1977 es va reobrir el Museu i se li va dedicar una de les sales grans, on als diorames inicials hi afegeix unes altres obres. La Fundació Privada Josep Mestres Cabanes es va establir el 1989, quan l'artista decideix fer donació d'un gran conjunt de la seva obra a la ciutat, amb la condició que s'exposés de manera permanent. En no existir de moment l'espai, l'obra es va quedar a casa seva. Però, la creació de la Fundació va ser un fet per afavorir l'objectiu inicial de custodiar aquesta donació d'una seixantena d'obres, que prèviament van estar exposades al vestíbul de l'Ajuntament. Es va habilitar una sala al Museu, que acull bona part de la seva obra pública, en part destinada a la Fundació. Mort el 1990, al cap d'uns anys, la seva filla Isabel va decidir lliurar definitivament i de forma estable la seva obra familiar a la Fundació, en adquirir l'edifici de quatre plantes al número 17 del carrer de Sobrerroca.